

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 19)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Ν ο έ μ β ρ ι ο ς 2 0 1 0

Π Ω Σ Θ Α Ξ Ε Φ Υ Γ Ε Ι Σ ;

Είναι αλήθεια, ότι συνειδητοί άθεοι, στον τόπο μας τουλάχιστον, είναι λίγοι. Ό πολλός λαός, παρ' όλες τις προπαγάνδες και το πλύσιμο του έγκεφάλου, πού συνεχώς του γίνεται απ' όλες τις πλευρές, εξακολουθεί να μην άρνεΐται όλοτελα τον Θεό, την θρησκεία, την Έκκλησία. Δυστυχώς, όμως, οι περισσότεροι Χριστιανοί δέν έκκλησιάζονται, νομίζουν ότι ή θρησκεία είναι περίπου

ό,τι και μιá Έθνική Έορτή, πού τή θυμάσαι μιá φορά τó χρόνο, χωρίς άλλη ύποχρέωση. Προφασίζονται ότι δέν ύπάρχει καιρός να άσχοληθούν με τó Θεό. Με τó θέλημά Του. Με τó Ευαγγέλιό Του. Έχουνε πάρα πολλές άσχολιές και δέν ύπάρχει καιρός. Ένώ έχουν καιρό για όλα τá άχρηστα, τá βλαβερά, τá φθοροποιά, τá άδιάφορα και έχουν την ψευδή, την άπατηλή και άνόητη ιδέα, ότι τá ξερονουν όλα

περι θρησκείας. Χωρίς ποτέ να άνοΐξουνε την Αγία Γραφή, να άνοΐξουνε ένα βιβλίο πού μιλάει για τó Θεό, για τá καθήκοντά μας, για την παρούσα ζωή και για τή μέλλουσα, για τó θάνατό μας, για τή μεγάλη δίκη απ' όπου θέλοντας και μη θά περάσουμε. Για όλα αυτά έχουνε την αυταπάτη ότι τá ξερονουν. Αυτό μοιάζει με τó μάθημα τής πρώτης Δημοτικού, πού ενώ ακόμα δέν

έμαθε τó άλφα, ώστόσο έχει την ιδέα ότι ξέρει όλα εκείνα πού οι φοιτητές μαθαίνουν στα πανεπιστήμια. Αγαπητέ μου, ή καμπάνα πού χτύπησε σήμερα για τόν γείτονά σου, τó γνωστό σου, τó συγγενή σου, τόν άγνωστό σου, αύριο θά χτυπήσει και για μένα και για σένα. Τί θά πεις; Τί θά άπολογηθείς έμπροσθεν του Θεού; Δικαιολογίες εκεί δέν περνάνε. Μην σκέπτεσαι, ότι είμαι νέος

έχω καιρό. Ποιός μας είπε πότε θά έλθει τó τέλος; Έμεις αύτή τή στιγμή είμαστε ένα κερι άναμμένο επάνω στο μανουάλι. Εκεί, άλλο είναι όλόκληρο, άλλο μισό, άλλο πρòς τó τέλος του. Ό νεωκόρος περνάει και άρπάξει πολλές φορές και εκείνο πού κοντεύει να λειώσει, άλλα και εκείνο πού μόλις τó άναψαν. Έτσι είμαστε και έμεις. Κεριά άναμμένα επάνω στο μανουάλι. Πότε θά μäs σβήσει ó

Άρχάγγελος είναι άγνωστο. Γνωστό είναι ότι θά μäs σβήσει όπωσδήποτε.

Ένας άετός, είδε κάποτε ένα πτώμα να επιπλέει στον μεγάλο ποταμό Νιαγάρα τής Άμερικής. Με μιá κάθετη βουτιά στον άέρα κάθισε επάνω στο πτώμα κι' άρχισε να τρώει. Τó ποτάμι έτρεχε άσταμάτητα μαζί με τó πτώμα και τόν άετό. Ό καιρός ήτανε χειμώνας και ... **(συνέχεια στη σελίδα 4)**

ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΜΟΥ ΤΗΝ ΠΑΡΕΙΣ

Από μικρή ή Ντανιέλα ήταν πολύ κοντά στο Θεό. Γι' αυτό και ο άθεος πατέρας της τη μάλωνε πολύ σκληρά. Που ήσουν; Όλη μέρα στην Εκκλησία πᾶς μὲ τοὺς παπᾶδες σου; Τί σου προσφέρει ὁ Θεός; Ἡ ἴδια δὲν ἔλεγε τίποτα. Μόνο δάκρυα ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ μάτια της. Τὴ νύχτα προσευχόταν πολλὲς ὥρες. Τὰ ἀδελφία της ἐπίσης τῆς φώναζαν: Τί σου δίνει ὁ Θεός; Τί μας ζαλιῖζεις μὲ τοὺς παπᾶδες σου; Τί σου δίνει ἡ Πίστη σου; Ὅταν τελείωσε τὸ πανεπιστήμιο, πήγε σὲ Μοναστήρι. Ὁ πατέρας της τὴν ἔφαχνε γιὰ πολὺ καιρὸ καὶ ἀφοῦ τὴ βρῆκε καὶ τὴν ἔφερε στὸ σπίτι, τὴ χτύπησε φρικτά. Γιὰ δευτέρη φορὰ ἐκεῖνη ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι, γιὰ ν' ἀφιερωθεῖ στὸ Θεό. Ἀλλὰ καὶ πάλι ὁ πατέρας της τὴ βρῆκε, τὴ χτύπησε, τῆς ἔσχισε τὸ ράσο, τῆς ἔβγαλε ἀπὸ τὸ λαμὸ τὸ Σταυρὸ καὶ τῆς πήρε ὅλες τὶς εἰκόνες. Τότε ἐκεῖνη τοῦ εἶπε: **«Καλά, μού τὰ πήρες ὅλα. Ἀλλὰ τὴν ψυχὴ δὲν μπορεῖς νὰ μού τὴν πάρεις».** Βλέποντας ὁ πατέρας της ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τὴν κάνει νὰ παρεκκλίνει ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη καὶ Ζωή, σὲ συνεννόηση μὲ κάποιους γιατρούς, τὴ στιγματίζουν μὲ τὴ διάγνωση τῆς ψυχασθένειας καὶ τὴν ἀναγκάζουν νὰ παίρνει ψυχοφάρμακα ἐφ' ὅρου ζωῆς. Τὰ δυὸ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς της τὰ πέρασε στὸ Νοσοκομεῖο μὲ σωληνάκια στὴ μύτη, σὲ κατάσταση ἀφασίας καὶ παραλυσίας. Ἔτσι βασιανισμένη παρέδωσε τὸ πνεῦμα της σ' Ἐκεῖνον ποὺ τότε εἶχε ἀγαπήσει. Στὸν Τάφο της ἄρχισαν νὰ γίνονται θαύματα. Ἡ Ντανιέλα ἔδωσε τὴ μαρτυρία τῆς ἀγάπης της στὸ Χριστό, ὄχι μόνο στὸ σπίτι της, μὰ καὶ στὸ σχολεῖο της. Βοηθοῦσε τοὺς συμμα-

Ἡ Μάρτυς Ντανιέλα

θητές της στὰ μαθήματα καὶ καθόταν τὴ νύχτα καὶ ἔγραφε γι' αὐτούς. Ἦταν πολὺ καλὴ μαθήτρια, τόσο στὸ Σχολεῖο, ὅσο καὶ στὸ πανεπιστήμιο. Ὅταν ἦταν φοιτήτρια, περιποιόταν μιὰ παράλυτη γερόντισσα, ποὺ τὴν εἶχαν ὅλοι ξεχάσει. Τὴν ἔπλενε, τῆς ἔκανε τὶς ἀγορές, τῆς τραγουδοῦσε, τῆς διάβαζε κι' ἔφερνε χαρὰ στὴν ψυχὴ τῆς γερόντισσας. Τί θὰ σκεφτόταν ἄραγε ἡ Ντανιέλα, ἂν ζοῦσε ἀνάμεσά μας; Ἀσφαλῶς, θὰ πονοῦσε πολὺ ἡ ψυχὴ της, γιὰτί κάποιοι νέοι σήμερα ἀφήνουν τόσο εὐκόλα τὸ Χριστό, καὶ θὰ ἔχυνε πολλὰ δάκρυα μπροστὰ στὸν Ἐσταυρωμένο, παρακαλώντας Τὸν νὰ στηρίξει τὰ χριστιανικὰ νιάτα σὲ κάθε ἐποχῇ. Τώρα ποὺ γνωρίζετε οἱ νέοι τὴ σύγχρονη Μάρτυρα ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, νὰ τὴν παρακαλεῖτε νὰ σᾶς στηρίξει στὸ προσωπικό σας ἀγώνα καὶ νὰ δυναμώνει τὴν πίστη σας. Νὰ θυμάστε πάντα τὰ λόγια της: **«Καλά, μού τὰ πήρες ὅλα. Ἀλλὰ τὴν ψυχὴ δὲν μπορεῖς νὰ μού τὴν πάρεις».** Καὶ νὰ εἰσθε σίγουροι ὅτι καὶ στὴν ἑλληνικὴ γῆ ὑπάρχουν πολλὲς Ντανιέλες, ποὺ ἀγαποῦν τὸ Χριστό, ποὺ καθημερινὰ Τὸν ὁμολογοῦν μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὰ λόγια τους, ποὺ ἀντι-

στέκονται στὶς προσκλήσεις καὶ προκλήσεις τοῦ κόσμου καὶ ποὺ ὅταν οἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτοῦν, καταθέτουν κι' αὐτὲς τὸ προσωπικό τους μαρτύριο. (Ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Ἑλληνορθόδοξη Πολύτεκνη οἰκογένεια», Τεύχος 127 τοῦ 2010)

Ο ΕΥΛΙΝΟΣ ΠΑΣΣΑΛΟΣ

Ὅταν γεννιοῦνται ὑπὸ αἰχμαλωσία οἱ ἐλέφαντες στὸ τσίγκο, τοὺς δένουν μὲ μιὰ ἀλυσίδα σὲ ἓνα ξύλινο πάσσαλο. Ὁ ἐλέφαντας μαθαίνει ἔτσι ἀπὸ μικρὸς ὅτι δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὰ δεσμά του. Αὐτὸ τὸ βίωμα εἶναι

τόσο ισχυρό, ώστε όταν μεγαλώσει και έχει πλέον τη δύναμη να ρίξει το ξύλινο πάσαλο, δεν κάνει ούτε μια φορά την προσπάθεια να απελευθερωθεί, γιατί είναι πιά σίγουρος ότι δεν μπορεί να τα καταφέρει. Έτσι έχουν εκπαιδευτεί και το λαό. Μας ξμαθαν να υπακούμε, να σκύβουμε το κεφάλι και να σερνόμαστε. Νομίζουμε ότι εΐμαστε ελεύθεροι ή βλέποντας τις άλυσίδες που μας δενουν στον πάσαλο συμβιβάζομαστε με το μικρότερο κακό. Η αλήθεια είναι ότι οι άλυσίδες δεν σπάζουν με ατομική προσπάθεια, είναι εύκολο όμως να θρυμματιστούν με τον κοινό άγωνα. Άς άναστηθούμε λοιπόν, άς ένωσουμε τη δύναμή μας σε κοινό μέτωπο με τους άλλους σκλάβους έναντίον των εκμεταλλευτών μας. Έτσι και από τις άλυσίδες τους θα άπαλλαγούμε και το πάσαλό τους θα ξεριζώσουμε όριστικά, ώστε κανείς να μην δεθεί ξανά σ' αυτόν.

ΤΣΟΥΝΑΜΙ;

«Συνεχόμενα και κλιμακούμενα περιστατικά που δεν βλέπουν το φώς της δημοσιότητας συμβαίνουν καθημερινά από λαθρομετανάστες μουσουλμάνους έναντίον εκκλησιών και ιερέων. Στη Θήβα, που στενάζει κάτω από την κατοχή των έποίκων, έχει ένα από τα ύψηλότερα ποσοστά συγκέντρωσης λαθρομεταναστών, καταγράφονται δυο από αυτές τις επιθέσεις. Το πρώτο συνέβη στην πλατεία Αγίου Γεωργίου, προστά άκριβώς από την Έκκλησία. Την στιγμή που ο Ιερέας και ένας λαϊκός έβγαιναν από το Ναό, ομάδα πιθανόν Πακιστανών τους περικύκλωσε άπειλητικά και άρχισε να φτύνει αυτούς και την Έκκλησία. Το δεύτερο περιστατικό σημειώθηκε στον Ιερό Ναό του Ευαγγελιστή Λουκά το άπόγευμα του Σαββάτου. Σύμφωνα με την μαρτυρία, τη στιγμή που χτυπούσαν οι καμπάνες για τον Έσπερινό, ομάδα άλλοδαπων συμπεριφέρθηκε με τον ίδιο τρόπο, όπως δηλαδή και στο προηγούμενο περιστατικό... Μήπως δεν είναι αυτό φαινόμενο κάθε πλατείας;

Μήπως ανάλογα περιστατικά δεν συμβαίνουν κάθε μέρα σε όλη την Έλλάδα και άποκρύπτονται; Μήπως γίνει ξαφνικά τσουνάμι ή όργή μας και δεν θα μαζεύεται;» (Έφημερίδα Στόχος, 30/10/2010)

ΧΤΙΣΤΕ ΦΥΛΑΚΕΣ

Συγκλονιστικό το αίτημα των καιρών μας. Έπιτακτική ανάγκη και ταυτόχρονα άφυπνιστικό ράπισμα. Χτίστε φυλακές. Δεν έπαρκούν οι υπάρχουσες. Οι φυλακισμένοι άσφυκτιούν. Δεν υπάρχει πλέον χώρος. Δύστυχο ελεύθερο έλληνικό κράτος. Γέμισες με φυλακές τις καρδιές των παιδιών σου, διδάσκοντάς τους δικτατορικά τον μονόδρομο της καταξιωμένης ζωής με πλούτη, δόξα και άπολαύσεις. Και τώρα δεν σου φτάνουν οι φυλακές. Για σκεφτείτε. Άν κάποιος νέος προσπαθήσει να ξεκινήσει με όνειρα τη ζωή του κι' αναζητήσει ήγέτη θα βρει μπροστά του μια πλειάδα από πρότυπα για να διαλέξει. Είναι όλα όμως βγαλμένα με καρμπόν. Κι αν ψάξει για άξίες θα βρει, στο σύγχρονο παζάρι ιδεών βερνικωμένη σαπίλα, πολύτιμα μπουκαλάκια δηλητήριο. Η προσωπική έπιλογή στο άπώγειο της δόξας της... Πώς να μην έχει φυσική κατάληξη την φυλακή; Χτίστε φυλακές, λοιπόν! Είναι ό,τι άκριβώς χρειάζεται ο λαός μας. Όλα τα άλλα πληθωρικά τα άπόλαυσε. Τα χόρτασε. Τον δρόμο της άνελευθερίας, του άνωθεν και έξωθεν έπιβαλλόμενου τρόπου ζωής πονεπάτησε. Όρα να πάρει και τον δρόμο για την φυλακή. Ίσως μία μόνο τροχόπέδη υπάρχει στην κατρακύλα των πάντων: Να' ρθει ξανά ο Πατροκοσμάς, να όργώσει την Πατρίδα μας και να κηρύξει. Χτίστε σχολεία. Σχολεία γεμάτα γνώσι, σοφία, ιδανικά. Σχολεία πραγματικά και όχι άχυρώνες! Σχολεία που να διδάσκουν γράμματα σπουδάματα, του Θεού τα πράγματα. Διαφορετικά, οϊκτροδ κατάντημα ή Πατρίδα, θα συνεχίσει να άναζητά οϊκόπεδα για νέες φυλακές.

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

τὸ πτώμα καὶ τὸν ἀετό. Ὁ καιρὸς ἦτανε χειμῶνας καὶ τὸ ψυχὸς δρομύ. Τὸ πτώμα πλησίαζε στοὺς μεγάλους καταρράκτες, ὅπου τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ πέφτουνε ἀπότομα μετ' ὀρμὴ στὸ χάος. Ὁ ἀετὸς σκεπτότανε ὅτι ἔχει ἀκόμα καιρό. Ὁταν πλησιάσω τὸν καταρράκτη θ' ἀνοίξω τὶς μεγάλες φτεροῦγες μου καὶ θὰ βρεθῶ σὲ λίγα λεπτὰ στοὺς αἰθέρες. Ἄς ἀπολαύσω ἀκόμα τὸ θήραμά μου. Ἡ ὥρα πλησιάζει. Λίγα μέτρα χωρίζουν τὸν ἀετὸ ἀπὸ τὸ φοβερὸ καταρράκτη.

Ἡ βουὴ τοῦ νεροῦ πὸν πέφτει στὸ χάος εἶναι τρομακτική. Ὁ ἀετὸς κτυπάει τὶς φτεροῦγες του. Ἀδύνατο. Δὲν μπορεῖ νὰ ὑψωθεῖ. Μάταιος κόπος. Τελικά, συμπαράσύρεται μαζὶ μετ' τὸ πτώμα στὸ φοβερὸ καταρράκτη καὶ χάνεται γιὰ πάντα.

Τί εἶχε συμβεῖ; Ἀπλοῦστατα. Ἀμέλησε ὁ ἀετὸς νὰ λάβει ἐγκαίρως τὰ μέτρα του. Συλλογιζότανε ὅτι ἔχει καιρό! Ἀλλά, λόγω τοῦ ψυχὸς τὰ πόδια του, μαζὶ μετ' τὸ πτώμα καὶ τὸ νερὸ ἔγιναν ἓνα σῶμα ἀπὸ πάγο καὶ εἶχαν κολλήσει χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ τὰ

ξεκολλήσει. Εἶπε, ἔχω καιρό! Ἀμέλησε, μετ' τραγικὸ ἀποτέλεσμα. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ καὶ ἐμεῖς τὴν αἰώνια καταστροφὴ, ὅταν ἀμελοῦμε μετ' διάφορες προφάσεις καὶ ὅταν ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὴν αἰώνια σωτηρία μας;

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ ΤΖΑΜΙ

Οἱ Ἑβραῖοι προωθοῦν φανατικοὺς μουσουλμάνους εἰς τὰς χριστιανικὰς χώρας καὶ κυρίως εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐπικράτησιν τῶν, μετ' πρόγραμμα μακροπρόθεσμον τὴν βιαίαν ἐξισλάμησιν τῶν! Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν Ἑβραῖος ἀνοίξε τὴν κερκόπορτα διὰ νὰ εἰσέλθουν οἱ μουσουλμάνοι τὸ 1453. Σήμερον, εἰς τὴν θέσιν τῶν διδύμων πύργων σχεδιάζουν τὴν ἀνέγερσιν μεγάλου 13ορόφου μουσουλμανικοῦ κέντρου, μετ'

χώρους διὰ προσευχῆ καὶ μεγαλοπρεπῆς τζαμί. Ἀντιθέτως, οἱ Ἀρχαὶ ἐμποδίζουν τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῶν Ὁρθοδόξων, πὸν κατεδαφίσθηκε μαζὶ μετ' τοὺς διδύμους πύργους.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΘΕΛΗΣΗΣ

Ἡ ἐφτάχρονη πιτσιρίκα πουλάει τὰ γλυκὰ στὸ δρόμο τῆς Δαμασκοῦ καὶ ταυτόχρονα γράφει τὰ μαθήματά της.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Κυριακή:

Ἵορθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.10 π.μ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Τετάρτη στίς 5.00 μ.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτητής: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξων Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δι/ντής: π. Ραφαήλ Ἀλιπαραμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6979835185, e-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς συνδρομῆς ἀποστέλλονται εἰς: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.